

AJÁNLÓ: KARÁCSONYI ÜZENET

Szabadító született nekünk!

Immár 20 éve annak, hogy karácsony táján országunkban megbukott a kommunista diktatúra. Sok változás jött, a sötét korszak után most jobb helyzetben vagyunk. Mégis, ha azt kérdezzük, hogy boldogabb, elégedettebb, és igazán szabad lett-e a világ, sajnos NEM-mel kell válaszolnunk.

„A világ sóvárogva várja egy új karácsony érkezését. Nem olyanképpen, hogy Isten Fia ismét testet ölt és megszületik. Hanem annak igazi felismerését, hogy Jézus Krisztus az egyetlen szabadító.” (3. oldalon)

400 ÉVES A BAPTISTA VILÁGMISSZIÓ

Jubileumi felvonulás Nagybányán

Különös érzés és izgalom kerített hatalmába bennünket az indulás előtti percekben, amikor a zenekarok játéka alatt kiosztották a jelszavas táblákat. Az idősebbeknek eszükbe jutottak a letűnt kommunista rendszerbeli emlékek, amikor erőszakkal nyomták a kezükbe a pártot éljenző transzparenszeket és lozinkákat. Most könnyes szemekkel, de nagy örömmel tartották magasba Jézus nevét a majdnem egy órás lassú menetelésen. Déli egy óra, csúcsforgalmi idő lévén nagyon sokan felfigyeltek a közel kétezer fős menetoszlopra. Helyenként a forgalmat is leállították. (folytatás a 2. oldalon)

A BEMERÍTÉSEK ROVATHOZ (10. old.)

Szilágyballa – Áldott és szép alkalommal ajándékozta meg szerető Istenünk a szilágyballai gyülekezetet szeptember 27-én, amikor a gyülekezet és a menny öröme 16 fehérruhás lépett a víz hullámaiba, hogy személyes hitüket Jézus Krisztusban, mint Megváltójukban, a bemerítés által is megpecsételjék. Alkalmi igehirdetéssel Veress Efraim testvér, az érszőlősi gyülekezet és körzet lelkipásztora szolgált az ApCsel 19:1-7 alapján, hangsúlyozva az újjászületés és a Szentlélekkel való beteljesedés szükségességét. Az alámerítést a gyülekezet lelkipásztora, Király Tibor végezte. A délutáni istentiszteleten főképpen az új tagok szolgáltak énekekkel, bizonyosságtételekkel és költeményekkel. Igehirdetéssel ugyancsak Veress Efraim testvér szolgált (ApCsel 9:11-20), kihangsúlyozva a régebbi hívők megújulásának fontosságát. A szolgálat végén elhangzott felhívásra többen felállással és imával jelezték őszinte vágyukat a megújulásra. Legyen az Úr áldása az új tagokon, a megújulni vágyókon és az egész gyülekezeten. **K.T.**

Első sor (balról-jobbra): Király Tibor Ip., Bálint Renáta, Antal Brigitta, Domokos Sarolta, Antal Imola, Máttyás Anna, Máttyás Zsuzsanna, Király Noémi, Domokos Tímea, Mátis Angéla, Veress Efraim Ip. Második sor, balról-jobbra: Rácz Norbert, Király Rudolf, Domokos Norbert, Király Mózes, Király Jonathán, Balla Sándor és Király Béla.

Istentől megáldott békés, boldog karácsonyi ünnepeket kívánunk!

„30 évvel
ezelőtt
történt a
megtérésem”

Egy nem hívő családban születtem, nyolcadik gyermekként, ahol nem volt Biblia, Istentől nagyon távol éltünk. 1976-ban, egy evangélizáción, Isten megszólította édesanyámat és ő a szívébe fogadta az Úr Jézust. Egészen megváltozott, és új életet nyert. Ezzel egy új életmód kezdődött el a családban. Rövid időre rá két nővérem is megtért. Édesanyám, miután felismerte mulasztásait, sokat imádkozott érettünk. Volt amikor éjszaka arra ébredtem, hogy az ágy mellett térdein sírva imádkozik. Amikor hallottam, hogy érettem is imádkozik, az ördög még inkább megkeményített és ellene álltam. Szenvedélyeim közt ott volt az alkohol fogyasztása, amely már fiatalon tönkre tette az életemet. Bár édesanyám sokat figyelmeztetett, én még inkább ellene álltam.

1979. december 24-én, szenteste az egyik testvéremnél voltam. Az asztalon megláttam egy Bibliát. Édesanyám bizonyágtevései egyre inkább foglalkoztattak, és kíváncsian vettem a kezembe mondván: „Lássam, hol van megírva, hogy nem szabad szeszes italt inni”. A Példabeszédek könyve 23. részéhez nyílt, a 19. versről a 35-ig. Ezen ígék által Isten válaszolt kérdéseimre. A karácsony ünnepét végigmúlattam a kultúrotthonban, de Isten ígéje újra és újra megszólalt bennem. Egyre inkább éreztem, hogy az én helyem nem ott van.

Karácsony után, december 29-én este elmentem az imaházba. Az Úr mély bűnbánatot adott a szívembe, és megvallottam bűneimet. Ezen az estén csoda történt – új életet nyertem az Úrtól. Míg a karácsonyt a világi szórakozóhelyen töltöttem, újévkor új élettel szolgáltam Uramat a gyülekezetben. Betöltött az Úr örömmel, tüsszel. Ez hamarosan arra bátorított, hogy a szomszéd falvakban is hirdetem ezt a csodálatos munkát, amit Isten bennem végzett. Örvendtem, hogy mindez házasság előtt történt.

Aztán az Úr rendelt mellém egy hívő leányt. Négy gyermekünk van. Sok-sok áldását tapasztalva, egyre inkább éreztem, hogy adósa vagyok az Úrnak. Kegyelme folytán olyan helységekbe vihettem be az evangéliumot, ahol nem voltak Istennek gyermekei. A megtértek által még inkább megerősödött bennem az Úr elhívása a teljes idejű szolgálatra. 15 évvel megtérésem után 1994. szeptember 18-án avattak lelkipásztorrá. Örömmel tekintek vissza a 30 évre, az Úr sok áldásban részesített. Kegyelem, hogy mind a négy gyermekünk megtért. A szolgálati évek alatt a legtöbb áldást és örömet abban leltem, ha az evangéliumot új területekre vihettem. Bár az életben sok gyengeség és gyaloglás van, örvendek annak, hogy az Úr kezében lehetek. Életem hátralevő idejében szeretnék még hűségesebb és kitartóbb lenni az én Uramhoz. Az olvasókat az 1Kor 15:58-cal köszöntöm: „Azért szerelmes atyámfiai erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Urnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.” Ámen.

GÁL GYÖZÖ lp., Mihályfalva

Felvonulás Nagybányán (folyt.)

Október 2-án a Máramaros megyei baptisták Nagybánya régi és új városközpontja között – mintegy két kilométeres útszakaszon – fúvószena kíséretében vonultak fel. A megérkezés helyén népgyűlést tartottak. A város régi főterén felállított színpadon köszöntőt mondott a polgármester, üdvözlő beszédek hangzottak el a gyülekezetek képviselői részéről. Magyar nyelven dr. Mészáros Kálmán, a magyarországi baptisták elnöke üdvözölte a közel kétezres tömeget. Estébe nyúlóan énekes-zenes program zajlott. A gyermekeknek a közeli sétányon játékos foglalko-

zást tartottak. Ezalatt a tér szomszédságában lévő „Mileneum”-teremben történelmi szimpozionra került sor, ahol az érdeklődők dr. Mészáros Kálmán és Simut Corneliu előadásait hallgathatták meg.

Az előkészületek, a nyilvános vonuláshoz az engedély beszerzése július végén kezdődött. A szervezés a nagybányai két román és a magyar baptista gyülekezetre hárult. Komoly mozgósításra volt szükség, hogy a megye 42 gyülekezetéből minél eljőjenek. Az étellemezési csoport kétezer szendvicset készített. A sajtóban sikerült idejében népszerűsíteni a rendezvényt. Készültek kiadványok és szórólapok a bap-

tista hitelvekről és történelemről. Elkészült 130 jelszavas tábla igeversekkel, Krisztushoz hívogató felhívással. Ezek közt volt 14 magyar nyelvű is, melyeket a mi gyülekezetünk tagjai vittek.

A rendezvény magyar mozzanatai.

A rendezvény előtt öt héttel a nagybányai magyar hetilap hetente egy oldalt biztosított. Négy számban Kovács József lelkipásztor tollából jelentek meg írások a baptista mozgalomról, majd interjú formában a lap a nagybányai baptista gyülekezet életéről tudósított. A bányai három gyülekezet énekkarai közös próbákat tartottak. Fúvószenekara csak a mi gyülekezetünknek volt, de segítségünkre jöttek a beszercei román testvérek. Így a vonulás egész ideje alatt szólt a zene.

Az aznap esti TV-híradóban megszólaltak a felvonulást figyelő járőrelők is. A zömében pozitív véleményekre jellemző volt az itt következő: „Én nem ismerem a baptistákat, de csodálatos dolgot műveltek. Egy különleges melegséget éreztem a szívemben a sok szép felirat láttán”.

Hálásak vagyunk a mi Urunknak, hogy egy ilyen békés és hitünket szabadon megvalló korszakkal áldott meg bennünket.

MÁTIS CSABA, Nagybánya

Szabadító született nekünk!

Fiút fog szülni, akit nevezz el Jézusnak, mert ő szabadítja meg népét bűneiből (Mt 1:21).

Jubiláltunk ebben az évben, örömmel emlékezünk meg világszerte a 400 éves baptista múlttól. Történetünk a karácsony történetének köszönhető. Jézus Krisztus születése, majd halála, feltámadása és az általa hirdetett evangéliumi tanítás lett az alapja azoknak a hitelveknek, amelyeket elődeink gyakoroltak. Kegyességüket – a megtérést, a hitvalló keresztséget, az újjászületés jeleit hordozó gyümölcsöző életet, valamint a megigazulásról és megszentelődésről szóló bibliai tanítást és ennek felismerését – ma is szívesen képviseljük.

Jézus Krisztus a Szabadító, az elvilágiasodott embert, de a hamis vallásosság börtönébe került is meg tudja szabadítani. A baptista gyülekezetek megalakulása által, a torz egyházi tanítások és hagyományok kötelékét levetve, új evangéliumi közösség született.

Az ünnepek közeledtével egy másik évfordulóra is emlékezünk. Most 20 éve lesz annak, hogy karácsony táján országunkban megbukott a kommunista diktatúra. Idősebb testvéreink átélték ennek a rendszernek a lelket-hitet megfojtó cselszövéseit, rejtett és nyilvános üldözéseit. Az evangéliumi közösségek, és ezen belül a baptista is szenvedett az ateista diktatúra elnyomása miatt.

Volt idő, amikor nagyon erősnek, legyőzhetetlennek tűnt ez az Istent tagadó rendszer. Bebizonyosodott azonban az ige, hogy a mennyekben lakozó kineveti az ellene és az Ő felkentje ellen lázadókat (Zsolt 2.). Mint vasvessző ütése alatt a cserépedény, úgy tört össze és hullott szét a megdönthetetlennek látszó ateista rendszer. Jézus Krisztus, a történelem Ura, sokszor társadalmi és politikai vonatkozásban is bizonyította szabadító hatalmát.

Visszatekintve, mit mondhatunk az elmúlt 20 évről? Sok változás történt országunkban és felekezetünkön belül. Anyagilag, a gazdasági válság ellenére is, jobb helyzetben vagyunk. A fél évszázados sötét korszak után ma egy demokratikus és szabad rendszerben élünk. Az új keret sokféle lehetőséget kínál.

A rendszerváltás után nyomban megalakult a magyar baptista szövetség. Elindítottuk folyóiratainkat, missziókerületek jöttek létre, új gyülekezetek alakultak, szép új imaházak épültek. Az evangélizációkat helyenként népes bemerítések követték.

Ha azt kérdezzük, hogy boldogabb, elégedettebb – igazán szabad – lett-e a világ és benne a mi egyéni és közösségi életünk, a válasz egyértelműen nem.

Környezetünkben még mindig sokan élnek lelki vakságban és sötétségben. A keresztyének

között is sok a hitetlen. Bár több mint kétezer éve annak, hogy Jézus Krisztus megszületett, az emberiségnek csak egyharmada tud erről (azoknak is egy kis hányada hiszi a szűztől való fogantatást, Jézus Krisztus istenségét). Sokak számára nem csak Krisztus keresztre feszítése botrányos, de elfogadhatatlan az is, hogy Isten egy zsidó gyermekben szállott alá megváltani a világot.

A nyugati világban egyre „halkul” a karácsony. Van olyan ország, ahol a hivatalosságokat kezdi sérteni az ünnep neve és a hozzá kapcsolódó szimbólumok, de a „halloween”, vagy más pogány hitet és kultúrát megjelenítő szokások hagyománnyá válhatnak. Miközben a keresztyén országokban szaporodnak a pogány tanítások és templomok, a napokban a Strasbourg-i bíróság botrányosnak találta és kitiltotta a feszületeket az olasz állami iskolák osztálytermeiből.

A szabadság kapuin át a mi országunkba is számos lelket megkötöző, hitet elfojtó áramlat beszivárgott. Sok embert olyan bűnös, Isten ellenes tanítás és gyakorlat kötözi, amelyből saját erejéből nem tud szabadulni.

Gondoljunk ezekre a tényekre is,

miközben a család és a gyülekezet meghitt légkörében ünnepeljük a karácsonyt.

A világ sóvárogva várja egy új karácsony érkezését. Nem olyanképpen, hogy Isten Fia ismét testet ölt és megszületik, hanem annak igazi felismerését, hogy Jézus Krisztus az egyetlen szabadító.

Egy ilyen karácsony létrejöttét mi is munkálhatjuk. Hirdessük hangos szóval, hogy csak Jézus az, aki a bűn fogságából, a tévtanítások labirintusaiból – még az elnyomó diktatúrák hatalmából is – ki tudja szabadítani az embert.

Legyünk mi azok a „pásztor lelkű” emberek, akik készséggel mondják el azt, amit láttak és hallottak a Gyermekek felől.

Legyünk azok a „bölcsek”, akik a legdrágább kincsüket is készek odaadni az Istentől küldött Szabadítónak, mert tudjuk, hogy életünk csak így lehet teljes és boldog.

Énekünk és jellemünk az angyalok énekét visszhangozza, hirdelve azt, hogy ebben a felzavarodott és fejére fordult világban csak a Békesség Fejedelme tud igazi békét adni és rendet teremteni. Könyörölgünk egy ilyen karácsonyért, és tegyünk meg mindent, hogy ez megvalósuljon.

Az Úr 2009. évében így kívánok minden kedves olvasónak Istentől megáldott békés, boldog karácsonyt!

GERGELY ISTVÁN *lp.,
az RMBGYSZ elnöke*

Fotó: Sz.

Imaházmegnyitó Gyulakután

Imaházmegnyitó istentiszteletet tartottunk október 13-án **Gyulakután**, ahol a nemrég megvásárolt és átalakított imaházba sereglett össze az erdőszentgyörgyi körzet testvérisége, és a nagyszámú vendégsereg.

A szalagvágásnál Tőtös János lelkipásztor imádkozott, majd Roger Guy, az angliai Cleaford Christian Trust képviselője, és Borzási István missziói alelnök elvágta a szalagot, ami után bevonultunk a felújított házba, ami immár az Úr háza lett, az imádság háza. A szószék mögött helyet foglaltak: Borzási István testvér és a TCCT küldöttsége, Roger Guy, Angrew Henderson és David Palmer, valamint a Székelyföldi Missziókerület vezetősége részéről Máté Zoltán testvér és Tőtös János helyi lelkipásztor. A három teremben mintegy hatvan személy zsúfolódott be (az imaterem mintegy 35 férőhelyes).

Felcsendült a gyönyörű ének: „*Ó, mily szép az Úrnak hajléka*” (HH 618). A gyulakuti testvérek mellett részt vettek az istentiszteleten a szomszédok közül is többen, akik elfogadták a meghívást erre a szép ünnepre. Az erdőszentgyörgyi és havadtói testvériség nagy része is ott volt. Az áldáskérő imádságban Rostás Lajos testvér (Gyulakuta) és Szabó Imre testvér (Erdőszentgyörgy) vezetett.

Roger Guy testvér a Cleaford Christian Trust részéről az ApCsel 2:32-37 alapján hirdetett ígét, Borzási István testvér fordításával, amelyben kiemelte az első gyülekezet hűségét, hogy elvégezték a munkát, ami rájuk hárult,

és így az Úr minden nap gyarapította őket az üdvözülőkkel. Ez bátorítás és egyben kihívás is a számunkra, a bizonyágtételre.

Andrew Henderson lelkipásztor testvér a 133. zsoltárból idézett, kiemelve a Lélek harmóniáját, amelyre áldást ad az Úr és örök életet. Ez a ház annyira megújult, hogy nem is lehet ráismerni! Úgy újuljon meg az életünk is! Dávid és Morag Palmer az Isten teremő és szabáditó hatalmát méltatta, amit Isten a teljes Szentírás által közölt velünk. Erre úgy válaszolhatunk, hogy az Úr Jézust behívjuk a szívünkbe. Kiemelték a gyermekek felé való szolgálat fontosságát, akiknek ugyancsak el kell mondani, hogy Úr Jézus mennyire szereti őket.

Máté Zoltán testvér, a Székelyföldi Missziókerület vezetősége részéről a Zak 4:4-9-ből felszólította a hallgatóságot, hogy ne álljunk ellene az evangéliumnak. Semmilyen vallásos erőszak ne állja útját Isten munkájának, hanem fogadjuk készséggel a hirdetett Igét.

Borzási testvér az Aggeus első része alapján kiemelte, hogy az Úr házának építése és az Úr szolgálata az első helyen kell legyen az életünkben. Ha Isten az első helyre kerül, akkor azt áldása követi.

Tőtös János testvér a Zsolt 90:17-ből kiemelte: „*A mi kezünk munkáját tedd*

állandóvá!” Igazi öröm, hogy megnyílhat ez az imaház! A megvásárlás és a feljavítás költségeit nagy részben a TCCT Alapítvány vállalta, többször meglátogatva a kis közösséget, és látva, hogy milyen körülmények között tartjuk az összejöveteleket Gyulakután. A ház felújítását az erdőszentgyörgyi gyülekezet vezette 2009. nyarán. A szószéket a Máté Zoltán testvérek (Székelyudvarhely) ajándékozták; a 40 darab összecsukható szék pedig Erdei Imre testvér ajándéka Nürnbergből. A megnyitóra elektromos orgonát is kaptunk. Először az Úrnak, azután mindenkinek, akik részt vettek ebből a missziómunkából, nagyon hálásak vagyunk.

Mostantól kezdve rendszeressé váltak a hétköznapi összejövetelek mellett a vasárnapi istentiszteletek is. Az első család 2007-ben tért meg, a második 2008-ban. Imádkozzunk, hogy az Úr vigye győzelemre az Ő munkáját sokak életében még Gyulakután!

Istentiszteletünk végén hálaadó imádságot mondott Máthé András, Fűrész Sz. Rudolf, Morar Jánosné és Tőtös Jánosné. Mindenért az Úré legyen a dicsőség!

TÖTÖS JÁNOS

„Légy a kenyerek!”

Verőfényes vasárnap fújta a riadót a vártán a szamosújvári magyar baptista fúvószenekar. Közel és távolról érkező vendégekkel és meleg őszi idővel áldott meg bennünket Isten, ez év szeptember 27-én. A szamosújvári körzet atyafisága újabb mérföldkőhöz érkezett. A három megyében szétszórta körzet gyülekezeteinek és misszióállomásaik testvérisége a vezér és szolgatárs, Kiss Lehel testvér felavatására gyűlt össze.

Vendégeink voltak a missziót évek óta támogató krasznai és perecsenyi testvérek, akik nemcsak látogattak bennünket ének-, zenekari- és ifjúsági csoportokkal, hanem jelenleg Lehel testvér fizetését is felváltották. Istennek hála testvéreink missziós lelkületéért és önzetlen, komoly anyagi áldozatáért. Eljöttek továbbá ünnepelni a Kis család és a sarmasági gyülekezet ifjúsága, valamint testvérünk feleségének, Méleának rokonai a nagyváradi gyülekezetet képviselték.

Köszöntéssel és igei üzenettel szolgált Péter István sarmasági lelkipásztor, Vajda Dániel szamosújvári református lelkész, Víg István széki presbitériánus lelkipásztor és nem utolsósorban Török Bálint, Szamosújvár alpolgármestere. Kis Lehel testvér elhívásáról szóló bizonyoságtételében Dénes Ferenc testvért idézte, aki 1991. március 10-én a Gönczi István testvér diakonussá avatásán szolgált Szamosújváron a román baptista gyülekezetben: „*Légy a kenyerek, hogy tápláld őket, ha kell egyenek is meg ...*”

A dicséret szépségét a krasznai, perecsenyi és szamosújvári zenészek és énekesek növelték. A lelkipásztor-avató ünnepség közös ebéddel zárult, délután pedig hálaadó ünnepélyvel folytattuk az istentiszteletet. Ezúton is köszönjük a szamosújvári férfi és nőtestvérek fáradságot nem ismerő, áldozatos munkáját, ahogyan egy maroknyi csapat szolgált a nagyszámú ünnepi gyülekezetnek.

Az imára Kis Ottó és Borzási Pál lelkipásztorok buzdítottak, az alkalmat Bálint Pál, a kolozsvári missziókerület elnöke vezette, az igei szolgálatban Borzási István missziói alelnök kifejtette Gedeon kicsiny seregének nagy győzelmét, amelynek garanciája Isten hatalma és szeretete, elindítója a hit, alázat, bűnbánat és engedelmesség, átélője pedig Isten egész népe.

Kis Lehel lelkipásztor gyülekezet-plántálásra és lelkigondozásra kapott megbízatást, hogy a megalakult dési és bátoni gyülekezeteket pásztorolja és koordinálja a missziót Dész környékén. Testvérünk Szamosújváron lakik, a helyi gyülekezet szolgálati lakásában.

Örülünk, hogy új lelkimunkás állt be a misszióba, annak különösen, hogy kiterjedt körzetünk (Szamosújvár, Szék, Dengeleg, Kékes-Veresegyháza, Dész, Bátor, Magyarláp, Domokos) pásztorlását hatékonyabban végezhetjük, és talán új helyekre is elvihetjük az evangéliumot. Imatémánk jelenleg: imaházépítés Domokoson (Máramaros megye), ahol a falu 98 százaléka magyar.

Minden szolgatársunkat: lelkipásztort, missziómunkást, szolgálattelvőt buzdítunk és kérünk Krisztus, az Élet Kenyere nevében, hogy legyenek a gyülekezet, a közösség kenyere, amely elteti, táplálja a híveket.

KIS-JUHÁSZ VILMOS

KISS LEHEL

Jubileumi hálaadás

Hálát adunk régi aratások bőségéért, s áldjuk nagy Neved! Köszönjük, hogy gazdagon megáldod, örök Isten, gyarló népedet!

Köszönjük, Urunk, a vértanúkat, akik nem a láthatókra néztek, s eldöntötték: a Föld megvadulhat, ők akkor sem tagadnak meg Téged! Köszönjük, hogy vérük hullatása szent munka volt, drága magvetés. Hullt a mag a szívek talajába, s gyümölcs fakadt – és nem is kevés!

Hálát adunk régi aratások bőségéért, s áldjuk nagy Neved! Köszönjük, hogy gazdagon megáldod, örök Isten, gyarló népedet!

Köszönjük, Urunk, az úttörőket, kiknek szíve Neveddel volt telve! Ma is szinte látjuk, halljuk őket felmutatni, fel a zord keresztre. Vitted őket tűzön, vízen át, mentek, ahol járhatatlan az út, batyuikban súlyos Bibliákkal – s hirdették az egyszülött Fiút.

Hálát adunk régi aratások bőségéért, s áldjuk nagy Neved! Köszönjük, hogy gazdagon megáldod, örök Isten, gyarló népedet!

Köszönjük, Urunk, az építőket, kik házadban követ köre raktak; kiknek látást adtál, s szent erőt Krisztust venni mércének, alapnak. Arcukról, szemükből messze fénylett a szelídség és a mély alázat; szavukra a kín, a könny is fény lett – s építettek élő, lelki házat.

Hálát adunk régi aratások bőségéért, s áldjuk nagy Neved! Köszönjük, hogy gazdagon megáldod, örök Isten, gyarló népedet!

** Kiss Lehel alkalmi verse a Zilahy Sportcsarnokban 2009. szeptember 20-án megtartott és a baptista misszió elindulásának 400 éves évfordulójára emlékező jubileumi ünnepélyre készült.*

Jubileumi és hálaadó ünnepély Zerinden

Az imaházunk megnyitásának 10. évfordulójáról emlékeztünk meg és hálaadó ünnepélyt tartottunk október 25-én Zerinden. Ünnepi istentiszteletünket a 65. Zsoltár nyitotta meg, majd elhangzott az imaház krónikája és a körzet – Feketegyarmat, Ágya, Tamásda – előjáróinak hálaimája. Az ünnepségen szolgáltak a helybeli testvérek, Nagy József feketegyarmati református lelkész, a biharpüspöki gyülekezet énekkara. A 84. Zsoltár alapján Papp Dezső testvér, a gyülekezet korábbi lelkipásztora hirdette az ígét, felelevenítve az imaház építésének nehézségeit és áldásait.

A zerindi gyülekezet 1996. január 21-én alakult, a feketegyarmati gyülekezet egyik evangélikációs sorozatának eredményeként. Az igehallgatás utáni igény szükségessé tette egy teremnek a keresését. Először a postahivatal régi termét, majd a társas-gazdaság gyűléstermét használták erre a célra.

Egy idős 94 éves aradi testvérnő özv. Gál Erzsébet volt az Úr vezetésének eszköze, aki 50.000 lejt ajánlott fel a zerindi imaház építésére. Testvérnőnk példáját lánya is követte és ettől kezdve konkréttá vált az Úr akarata. A gyülekezet megvásárolta özv. Szöllősi Mihályné telkének egy részét, majd 1998. augusztusában a feketegyarmati és a helyi testvérek együttes munkával letették az alapot.

Borzási Gyula testvérnek, az akkori szövetségi főtitkárnak a közvetítésével sikerült az amerikai kápolnaépítő program támogatását elnyerni. 1999. május 28.-án érkezett meg az amerikai csoport, akik az építkezésben segédkeztek, majd június 5-én fejezték be a munkálatokat. Aznap este 6 órai kezdettel lett átadva az imaház. Sok gyülekezet pénzadománnyal, mások pedig erőt és időt nem kímélve támogatták az Úr házána építését. Az Úré legyen a dicsőség mindenért!

János Levente lp., Feketegyarmat

120 éves jubileum Bihardíószezen

Október 4. emlékeztető napként marad fenn a diószegi baptista gyülekezet történelmében. A következő két szó jellemezheti legjobban ezt a napot: emlékezés és hálaadás. A délelőtti istentiszteleten megemlékeztünk arról, hogy 120 évvel ezelőtt, 1889-ben alakult meg a gyülekezet. Az imaórát Szabó András és ifj. Szabó Mihály lelkipásztorok tartották az 5Móz 34,7 alapján. Ünnepi igehirdetéssel szolgált Papp Dezső lelkipásztor az Ézs 62,1-3 alapján. Kiemelte, hogy Isten dicsőségessé akarja tenni a gyülekezetet, de ehhez mindenki a helyén kell legyen, az Úr kezében kell formálódjunk, és ki kell használjuk az adott lehetőségeket a szolgálatra, a bizonyság-

tevésre és az imádkozásra. Ezt követően Zsisku Lajos testvér felolvasta a gyülekezet krónikáját, amit köszöntések követtek a vendéglelkipásztorok és a község polgármestere részéről.

A közös ebéd elfogyasztása után hálaadó istentiszteletet tartottunk. Az ének-zenei szolgálatok, versek és bizonyság-

tételek arra serkentettek, hogy magasztaljuk Istenünket testi és lelki gondviseléséért. Igehirdetéssel szolgált Takács Zoltán mátészalkai lelkipásztor a Zsolt 78,1-6 és 2Tim 2,1-3 alapján. Megérthettük, hogy a múltunk, jelenünk és jövőnk csodálatosan összefonódik Isten kezében, ami egyrészt hálaadásra, másrészt felelősségteljes életre és szolgálatra kell késztesen. Az istentisztelet után koszorút helyeztünk el a Kornya Mihály síremlékén, aki a gyülekezet alapítója és első lelkipásztora volt. Énekekkel-zenével szolgált a diószegi gyülekezet énekkara, Bokor Barnabás testvér vezetésével, és vendég énekesekkel, zenészekkel kiegészítve, valamint a gyülekezet fűvőzenekara.

Az a vágyunk, hogy Isten adjon most is olyan buzgóságot és fellendülést Erdély-szerte, mint amilyen volt 120 évvel ezelőtt! *Fazekas György lp. Diószeg*

Lelkipásztor beiktatás Méhkeréken

A magyarországi Méhkeréken szeptember 26-án, egy szombat délutáni összejövetelen került beiktatásra a szolgálatba Boros József lelkipásztor. A rendhagyó istentisztelet előtt a gyülekezet fűvőzenekara hívogatott. A két órai kezdéskor már a tágas imaház kicsinek bizonyult a sok felőlről – Erdély, Magyarország, Felvidék – érkezett vendégeknek. A programot Matúz József ügykezelő lelkipásztor vezette. Ígét hirdetett Dr. Mészáros Kálmán, a magyarországi baptista egyház elnöke. Szövetségünk részéről Kovács Gyula lp. magyarul (1Móz 37,13-14) és dr. Vass Gergely románul (1Jn 1,3) szolgált.

A beiktatott lelkipásztort és családját ezután a jelen levő lelkipásztorok köszöntötték. A gyülekezet gyermekcsoportja, a fiatalok együttese és a férfikórus is szolgált, valamint a belényesi körzet összevont énekkarra. A körösvidéki egyházkerület nevében Kiss Tibor Péter elnök szólt (Fil 2,4),

a méhkeréki pünkösdi gyülekezetből Roxin János (1Kor 4:1-2). A belényesi körzet részéről Bunta Ferenc diakónus-előjáró köszöntött, a rokonság képviselőjében Dóczé Bálint, a szentpéteri gyülekezet és körzet lelkipásztora. Boros Józsefné Irénkét Mike Adina üdvözölte, valamint a méhkeréki gyülekezet részéről Petrusánné Bányai Mária. A gyülekezet előző lelkipásztora, Tripo Teofil Kanadából küldött üdvözlét. A helyi gyülekezet köszöntését Ruzsa János presbiter-gyülekezetvezető adta át (Józs 1,7-9). A beiktatott lelkipásztor igei üzenetének alapját a Róm 1,8,14-17 képezte. Az ünnepség szeretetvendégséggel zárult. Másnap a gyülekezet hálaadó ünnepélyt tartott az új lelkipásztorral. *V.G.*

Szabadtéri bemerítés Jánosfalván

Az idősebb testvérek szerint több mint 60 évvel ezelőtt volt szabadtéri bemerítés a Fekete Körösben Jánosfalva határában. Azóta volt vízmozdulás a belényesi körzet imaházaiban, a jánosfalvi új imaház bemerítő medencéjében is, mégis augusztus 2-át rendkívüli örömnepként élte meg a testvériség.

A tavaszon jelezte két jánosfalvi fiatal, Vura Sándor és Kornya Erika, hogy Jézusnak akarják szentelni az életüket, majd csatlakozott hozzájuk Boros Rebeka Belényesből. Öröm volt szemlélni, ahogyan Isten munkálkodik az életükben. Sanyinak az volt a vágya, hogy a közeli folyóban tegyen bizonyosságot Megváltójáról. Imádságos latolgatás után a körzet ráhangolódott a javaslatra. A krasznai fiatalokkal felduzzasztott magyarremetei baptista fúvóskar zenéjére gyülekeztünk és vonultunk ki a folyópartra, majd az Efézus 4:5-öt idézve kezdtük meg az ünnepi istentiszteletet: Egy az ÚR, egy HIT, egy a BEMERÍTÉS! Igei üzeneteket a szerencsén Komornyik megtéréstörténetéből (Apcsel 8:26-40) merített-

tünk. Borzási Pál és Boros József lelkipásztorok magyar, illetve román nyelven olvasták fel az ide vonatkozó Igét és hirdették az evangéliumot. Mike József helyi pásztor alkalmi énekével hozta még közelebb az említett történetet és tanulságait. Mi gátol, hogy bemeríkezz? – visszhangzott ismételten a nagyon is személyes kérdés... A három fiatal bizonyosságtételét és hitvallását hallgatva meggyőződhattunk arról, hogy őket már semmi, az Úr erejével leküzdöttek minden akadályt. Mike József és Boros József végezte a bemerítést, a kézrátételes imába bekapcsolódott Dóczé Bálint felvidéki lelkipásztor. A zenei szolgálat gerincét az ünneplő gyülekezet közös éneke adta, de gazdagította dicséretünket a körzet összevont énekkara és ifjúsága, a fehérruhások csoportja, a krasznai fiatalság Simon András lelkipásztorral az élen, sőt még a jánosfalvi roma-gyülekezet énekcsoportja is. És hogy a haza vezető úton ki ne dőljön senki, a jánosfalvi testvérnők pogácsával, kaláccsal és tiszta vízzel kínáltak mindenkit az ünnep záróakkordjaként. *M.J.*

Evangelizáció és bemerítés Gernyeszegen

Az elmúlt évihez hasonlóan ismét sátoros evangelizáció és bemerítés volt Gernyeszegen – közös ünnepe a szászrégeni körzetnek, azon belül is a roma gyülekezeteknek. Tóth Attila testvér, és a Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány vezetői – Bödő Zoltán és Dan László testvérek – hosszú előkészítő munka után érkeztek el a jeles alkalomhoz. Jó a kapcsolat a magyar és a roma gyülekezet között: a magyar testvérek példás odaadással segítik a lelki és fizikai területeken a roma közösség munkáját, a roma testvérek nagy lelkesedéssel végzik a rájuk bízott munkát.

Most a sportpályán állítottuk fel a sátrort, amely minden alkalommal (aug. 28-30.) megtelt vágyakozó emberekkel. Az igével a köv. testvérek szolgáltak: Bödő Zoltán és Tóth Attila lelkipásztorok, Dohi Zoltán gyülekezetplántáló, valamint Dan László a KCA elnöke. Eljött Gábor Rupi testvér a korondiak népes csoportjával, valamint Dóczy György lelkipásztor is bátorította a hallgatóságot. A gernyeszegi, abafáji és a marossárpataki közösségekből is sokan részt vettek, bizonyosságtételekkel, lelkes énekléssel szolgáltak.

Vasárnap délután, augusztus 30-án, nyolc fehérruhás testvérrel együtt ünnepelhettük az élet Urát. A bemerítkezettek között volt egy marossárpataki testvér, ő az első bemerítkező arról a misszióterületről. Külön élmény volt számomra a fiatal testvér bemerítésének pillanatában látni Dohi Zoltán gyülekezet-plántáló testvér sugárzó tekintetét is – valóban nem hiábavaló az Úrért végzett munka.

Öröme volt a gernyeszegieknek is, hiszen közülük is volt ismét bemerítkező. Az elkezdett munka azon a helyen tovább folytatódik, aminek beszédes jele kedves nőtestvérünk bemerítkezése is.

Öröm az, hogy egy kedves szászrégeni fiatal férfi is ott lehetett a bemerítkezettek között. Ő eddig is segített a körzet lelkipásztorának, hisszük, hogy Istentől kapott ajándékaival ezután is részt vesz a lélekmentés szolgálatában.

A legnagyobb öröme talán az abafáji roma közösségnek volt, hiszen közülük ötten tettek vallást a hitükről a bemerítésben. Óriási csoda az, amit Isten közöttük végez, az elvetett mag egyre jobban növekszik, hálásak vagyunk azért a munkáért is amit Tóth Attila lelkipásztor a már megtért roma testvérek között végez.

Hisszük, hogy Isten folytatja az elkezdett munkát testvéreink szívében – az ő áldásaira várva indulunk tovább.

Alapítványi Hírnök

Együtt Krisztus szolgálatában

Páratlan és nagy jelentőségű eseményre került sor ez év október 19-21. között a Nagyvárad közeli Félix-fürdőn: összmagyar baptista konferencia volt lelkipásztor házaspároknak – „Együtt Krisztus szolgálatában” főtémával. Együttal megemlékeztünk arról, hogy az Úr hordozta és megáldotta baptista népét immár 400 esztendeje.

Kiváltság volt számunkra, hogy a magyar baptista lelkipásztorok feleségeikkel együtt először találkozhattak ilyen összetételben és számban, körülbelül 200-an.

Bár a legtöbb résztvevő jelentős távolságról érkezett borús és hideg napon, zömük már a helyszínre, vagyis a Pádis szállóba érkezett az első közös ebéd elfogyasztására. Felemelő volt látni a különböző országokban élő, nagy számban öszülő lelkipásztorokat és feleségeiket, olykor gyermekeiket is. Délutánonként bőven nyílt lehetőség a baráti, testvéri beszélgetésre, eszme- és tapasztalatcserére. Aki akart fürödhetett a szálloda fedett uszodájában.

Hétfő este

(és máskor is) több ének készített fel az istentiszteletre. Mike József és Szűcs Ottó irányította ezt a szakaszt. Gergely István testvér a MABAVISZ elnöke meleg szeretettel köszöntötte a hívős moztiteremben didergő megjelenteket. Tőle tudtuk meg, hogy az amerikai testvérek vetették fel egy ilyen találkozó gondolatát. Náluk a nagy távolságok, valamint a magas életritmus különösen szükségessé és értékessé teszi a lelki testvérek találkozóit. Kért minket, hogy imádkozzunk a nagy megpróbáltatásban levő Bereczki Lajos debreceni lelkipásztor családjáért. Találkozónk célját a testvéri közösségben és egységben, a szolgálatban való megújulásban látta. Kiemelten üdvözölte Eric Barrettet feleségével együtt Angliából. Ők is szívükön viselik a magyar baptista missziót. Szponzorálással, magyar lelki irodalom megjelentetésével, igei szolgálatokkal segítik azt.

A programvezető Kulcsár Sándor testvér volt. Elsősorban az amerikai résztvevőket

szólaltatta meg. Igéje Mk 6, 30-32 volt. Felesége: Annamária a lelkipásztorok vagy feleségük megfáradására összpontosított, amin enyhít a szolgatársi kapcsolat. Novák József testvér szerint nagyszerű érzés a baptista családhoz tartozni. Dr. Herjeczki Géza testvér hirdette az igét az ApCsel 20, 24 alapján. Üzenetét a következő cím foglalta össze: „*Együtt a szolgatársakkal a Krisztus szolgálatában*”. A lelkipásztoroknak ugyan nem kötelező együtt dolgozni szolgatársaikkal, de az igen hasznos lehet. Az Ószövetségben inkább egyedül, magányosan szolgálták Istent a szentjei, míg az Újszövetségben testvéri-munkatársi közösségekbe rendeződöttek. Kulcsár Sándor szerint nagy méltóság egymás szolgatársainak lennünk!

Eric Barrett arra buzdított, hogy a gyülekezetekben levő sok gond ellenére álljunk meg erősen!

Nyúl Zoltán testvér örömmel újságolta, hogy közösségük a Noszty fiú esete a Tóth Marival című könyvben szereplő ház tulajdonosai. Ugyanakkor szomorú volt hallanunk, hogy az Irakban élő újjászületett keresztyének részaránya magasabb, mint náluk: 4% az 1% ellenében.

Kedd reggel

Kiss Juhász Vilmos válogatta és vezette az énekeket az új és meleg helyszínen. Imára buzdított Nehra Bálint és ifj. Budai Lajos. Az előbbi az Ézs 66, 1-2-öt olvasta, az utóbbi pedig a 2Tim 3, 16-17-et. Az élet könyvének a főszereplője Jézus. A filozófiáktól a lélek nem nyugszik meg, de Isten igazságaitól igen, - hallottuk. Majd 2-3 házaspárt egy-egy csoportot alkotva imádkozott az elkeseredés, a szolgatársak kiesése és erkölcstelensége ellen. Aztán Varga György és Anikó, a családi kérdések magyarországi szakembereiként tartott együttes előadást „*A lelkipásztor élete, a dinamikus egyensúly*” címmel. Életünk egyik területét sem hanyagolhatjuk el - vallották. Azokat figyelemmel kell követnünk, lendületbe kell hoznunk. Hangsúlyozták az őszinteség szerepét és értékét. Majd a családi szerepköröket tárgyalták. Ismerjük-e, megértjük-e feleségünk szükségét? Ők meg ne legyenek durcásak, dacosak, ne büntessék férjüket. Kommunikáljuk szükségünket inspiráló módon. Mérhetők vagyunk gyermekeink előtt. Ők vizsgáztatnak minket. Akkor ingeljük gyermekeinket, amikor nem a személyiségük típusának megfelelő

módon neveljük őket. A gyülekezeteknek is el kell fogadniuk, sőt védeniük a sajátos érzékenységu gyermekeket. Velük kell lennünk, kérdéseikre választ kell adnunk. Ne pazaroljuk időnket olyasmire, amire nincs adottságunk, képességünk.

Aztán Dr. Kovács József „*A lelkipásztor közösséget építő munkája*” című előadása hangzott el. A lelkipásztor közösséget épít, nemcsak hívőket nevel. Ezért folyamatos lelki növekedésben kell része legyen. Szellemi tisztaságát meg kell őriznie. Fejlesztenie kell vezetői és szolgálattevői képességeit. Egyéni és közösségi lelkigyakorlatokat kell végeznie. Feladatai közé tartozik a mentorálás és a munkatárs képzés is.

A déli szünetben különböző érdekeltségű csoportok találkoztak: a MABAVISZ Tanácsa, a nők, a média képviselői, stb. Meghitt, építő szellemű beszélgetéseink voltak erősségeinkről és gyengeségeinkről egyben útkereséseinkről is.

A keddi esti alkalmat

Papp János testvér vezette. Illegálisan vannak nálunk azok a dolgok, amikért nem adtunk hálát – hangsúlyozta. Az éneklésnél ismét Kiss juhász Vilmos és Szűcs Ottó segédkezett. Majd a kárpátaljai testvérek sorakoztak ki. Czidor Lajos bizonyosságot tett. Értük hangosan imádkozott Dr. Herjeczki Géza. Majd Dóczé Bálint számolt be gyülekezeteikről különböző képeket vetítve. Érintette a születésnapok

megünneplését, szólt a 8 nyugdíjasból álló pengetős zenekarukról, szenvedélyes kártyázók megtéréséről. Borzasi István imádkozott értük hangosan. Meláth Attila igehirdetésének alapja az 1Sám 17 volt. Elmondta, hogy az elmúlt évben 185 estét volt távol feleségétől és négy fiától. Majd Dávid szokatlan harci módszeréről szólt, valamint figyelmességéről, engedelmességéről, gondosságáról, megbízhatóságáról, mozgékonyaságáról. Levette Saul páncélját erősebb lett. Alázatos maradt sikere ellenére is. A továbbiakban, aki akarta megtekinthette azt a dokumentum filmet, amit Nyúl Zoltán testvérék vetítettek új imaházuk és táboruk történetéről. Kiegészítések követték azt. Felszólalt Győri Kornél testvér is, aki a Szívvel a Vajdaságért program szervezője.

Szerdán délelőtt

imára serkentett Lukács János Amerikából az Ez 37, 1-4-et olvasva és Nagy Tibor Vajdaságból. Mindezt Dr. Mészáros Kálmán testvér tömör történelmi visszapillantása követte, majd pedig nyomatékosan felszólított imádkozásra a lelkipásztorokért, mert a sátán fokozottabb mértékben támadja őket. Közösségi beszélgetés következett, amit a három alapító szövetség elnöke moderált. Amikor szolgatársaink nagy utat vállalnak egy ilyen konferencián való részvételért, meg lehet és kell őket hívni vendégszolgálatokra különböző gyülekezeti alkalmainkra is.

Igehirdetéssel Borzasi István szolgált a Fil 2, 19-30-ból kiindulva. A lelkipásztori szolgálattól azért riadnak vissza sokan, mert a mérce nagyon magas. A harmadik éve a keresztre feszítésé lehet. Addigra nyilvánvaló lesz a különbség a hirdetett ige és a gyakorlat között. Akkor döntés elő kerül. Megalkuvó lesz-e? A következő munkatársak nem voltak azok. Timóteus egyedi indulatú munkatársa volt Pálnak. Igazán szíven viselte mások dolgát, a nyáj sorsát. Másként hamar kiderül, hogy mekkora az énünk, az önzésünk. Az együtt szolgálás kizárja a függetlenséget. Ilyen partneri kapcsolatra hívott el minket az Úr. Epafróditus is kiemelt munkatárs volt. Igazi testvér, keményen dolgozó, megbízható harctárs, türelmes és másokat kímélő beteg. A betegség lehet éppen olyan nagy és csodálatos ajándéka Istennek, mint az egészség. Említsünk egyet Pál apostol munkatársai közül, akit az Úr csodálatosan meggyógyított! Szolgálatunkat, ami legmagasztosabb a világon, Isten egy napon számon kéri tőlünk.

Az úrvacsorát a MABAVISZ elnöksége szolgáltatta ki. Kulcsár Sándor testvér olvasott ígét hozzá: Mt 26, 17-19. Meghitt légkörben történt mindez.

Gazdag ebéd után a legtöbben, áldással és örömmel betelten eltávoztak földi otthonuk felé. Áldott legyen az Úr a Krisztusban kialakult testvéri kapcsolatokért!

VASS GERGELY

BEMERÍTÉSEK

Dicsőség és hála térjen Isten nevére azért, hogy a nyár folyamán szinte minden vasárnap volt bemerítés valamelyik roma gyülekezetbe. Július elején útra keltünk a missziós sátorral és hétvégenként különböző településeken hangzott az evangélium. A sok áldást tetézték a vasárnapi alkalmak, amikor bemerítésre került sor. *Alapítványi Hírnök*

Tasnád – Nagy készülődés előzte meg a bemerítést, hiszen a tasnádi testvérek, Ferenczi Béla missziómunkás vezetésével, szépen felújították az imaházukat. Evangélizációs hétvégét is tartottak, amikor estéről estére hangzott az evangélium. Nagy öröm volt az is, hogy sok helyről lehettünk együtt. Augusztus 2-án, a népes gyülekezet előtt, négy fehér ruhás tett vallást a Krisztusba vetett hitéről. Az igét Kőszegi Dániel testvér hirdette, szolgálatában személyesen is megszólította a hallgatókat. Az ünnepségen imádsággal és igei gondolatokkal szolgált még Gergely István, Gál Győző, és Ferenczi Béla testvér. A bemerítést Gál Győző lelkipásztor végezte. A programot Dan László testvér vezette.

Befejezőkor a Roma Misszió vezetője Jézus Krisztus melletti döntésre szólította fel a jelenlevőket. A döntések mélységét mutatja, hogy azóta sokan járnak a gyülekezetbe és a bemerítésre előkészítő csoportba.

Túrricse – A magyar-román-ukrán határ közelében fekvő Túrricse azon települések egyike, ahol elsőként hirdettetett az evangélium a roma nép felé. Kopasz Jenő testvér a '70-es évek elején kereste fel a „sövények mellett élő elesetteket”. Ma is átadott életű hívő romák élnek itt, és a környező falvakban. Az elmúlt év augusztusában egy új imaházat nyithattunk meg. Az idén, augusztus 23-án, egy esős, nyárvégi napon 13 fehér ruhás bizonyágtételének örvendhattunk. Miközben a sátort, ahol a bemerítést tartottuk az esőcseppek verték, addig a szemekből a könnycseppek hulltak, hiszen Isten hatalmas csodát tett sokak életében. Volt aki nagy betegségből érkezett, mások nagy próbatételekből, volt három házaspár is a bemerítkezők között. Az evangéliumot Bödő Zoltán lelkipásztor hirdette, az éneklést a túrricsei dicsőítő csoport vezette. Az alkalom végéhez közeledve a felhívásra sokan jöttek előre és adták át életüket Jézus Krisztusnak.

Rugonfalva – Augusztus 30-án, Rugonfalván egy épülő családi ház udvara telt meg az ige után vágyakozó hallgatókkal. Az imára való buzdításban Boros Gyula szalontai lelkipásztor vezetett (aki szabadságát töltötte ezen a vidéken, és vágyott arra, hogy részese legyen az örömnépnek). Az igehirdetés és éneklés után a gyülekezet kivonult a falu határába, ahol a folyóban Gábor Ruppi testvér merítette be a négy hitvalló testvért. A falubeliek, vagy az éppen arra közlekedő emberek

közül sokan megálltak és végignézték a bemerítést. Adja az Úr, hogy a most bemerítettek jó bizonyágtévők legyenek, és azok is, akik frissen döntöttek Krisztus mellett. Nagy öröm a romamissziós szolgálattevőknek, hogy Gábor Ruppi testvér vezetésével Korondon és a környező falvakban is egyre több emberhez jut el az evangélium. A munkát segíteni a KCA egy személygépkocsit adományozott, hogy Isten igéje minél több helyre eljuthasson. A misszió egyik gyümölcse lehetett a rugonfalvi bemerítés is.

Avasújváros – Október 4-én, tíz év után megmozdult a víz az avasi községben levő szép imaházban. A hálaadó ünneppel egybekötött bemerítésen ígét hirdetett Módi Miklós szilágyszentkirályi lelkipásztor (Mt 28:16-20). A bemerítést és a kézrátétellel való imádkozást Szűcs Sándor, a szatmári gyülekezet és körzet lelkipásztora végezte. Nagy Berta testvérnő több éve látogatja a gyülekezetet. Örömmel mondta, hogy Jézus boldoggá tette az életét. Bizonyosságtételekkel szolgáltak a szatmári testvérek, valamint Istent dicsőítő énekekkel. Az avasi misszió két felelőse: Ivánitzki István és Oláh Csaba testvérek. Ivánitzki testvér ilyen minőségben ígével köszöntött. Záradékkul Vékás Zoltán lelkipásztor a Lk 10:20/b alapján a valódi örömről szolt, hangsúlyozva: az Úr Jézus halálával szerezte meg nekünk, hogy az élet könyvébe nevünket beírhasa.

Az imádságunk: legyen folytatás Avasújvárosban, Kőszegremetén is. A fotón: Vékás Zoltán, Nagy Berta, Szűcs Sándor, Módi Miklós. **V.E.**

Nyárádmagyarós – Nagy örömmel gyűltünk össze bemerítési ünnepre augusztus 9-én. Megilletődve hallgattuk Siklódi Olga testvérnőnk élő bizonyosságtételét, és csodáltuk Isten ellenállhatatlan munkáját, ahogy idős testvérnőnk beszámolt az évekig tartó vívódásairól, és döntéséről, hogy ezután teljesen Istennek szenteli életét. Olga néni megpróbált jó hívő lenni a református gyülekezetben, de nem volt lelki békessége. Engedelmességéért az Úr rendkívüli békességgel és örömmel ajándékozta meg. Leányával, és egy másik testvérnővel Márkodból járnak a Magyarósi imaházba. Lelkes ünneplésünket Kelemen Sándor lelkipásztor, és a beszercei fiatalok szolgálata gazdagította. **Sallai Jakab lp., Nyárádmagyarós**

Temesvár – Imaházunk zsúfolásig megtelt október 2. vasárnapján. Demjén Attila tv. és Szűcs Ottó Benjámin lp. buzdítottak imára. Az ígét Kis Tibor Péter sarkadkeresztúri lelkipásztor (Mo.), hirdette (Ez 36:24-28), „A jó bizonyosságtétel az, amikor az ember élete arról beszél, amit Isten benne elvégzett.” A bemerítést dr.Vass Gergely testvér végezte, magyar és román nyelven szolgált. Ezt követően Szűcs Ottó lp. szolt a gyülekezethez: „Micsoda

erők mozdulnak meg, hogy az ember betölthesse ezt az igazságot” – mondotta. A gyülekezet délutáni összejövetelén hálaadó istentiszteletet tartottunk. Az ígét Kis Tibor Péter lp. hirdette, az őt elkísérő lelkes kis csoport bizonyosságtételekkel szolgált. A fotón az első sorban: Szűcs Kriszta, Csiki Kersztin, Szilágyi Emilia, második sorban: dr. Vass Gergely, Szűcs Róbert, Demjén Dániel, Szabó József, Boncidai Rudolf, és Szűcs Ottó Benjámin. **Mucsi B. János**

Bihar – Október 4-én tartott gyülekezetünk bemerítési ünnepélyt. A Zsid 10:19-25 alapján Borzási Pál lelkipásztor hirdette Isten ígétjét, kiemelve, hogy jogunk van bemenni a szentélybe és kötelesek vagyunk egymásra ügyelni. A következő szolgálat a hat fehér ruhás részéről hangzott el, az éneklésbe az ifjúság is besegített. A bemerítést Albert István Zsolt helybeli lp. végezte. A képen látható fehér ruhások balról jobbra: Kerezsi Annamária, Szivák Annamária, Ráduj Brigitta, Juhász Annamária, Szivák Renáta és Balogh Zoltán. A délutáni összejövetel a hálaadásra fókuszált. Borzási Pál lp. testvér a 2Móz 15:1-18 alapján hirdette Isten hatalmát, aki képes kihozni Egyiptomból, átvinni a pusztán és bevinni Kánaánba. Az egész nap programját az énekkar szolgálata tette még felemelőbbé. A Megtartó Jézus Krisztus oltalmazza az ő népét és az új tagokat. **Szász Attila**

Imaházmegnyitó Magyarlónán

Az ünneplő gyülekezetet és a tisztelt vendégeket már kora reggel a fúvószenekar szolgálata fogadta augusztus 2-án, Isten házának udvarán, ahol a 84. Zsoltárt olvastuk fel. A szalagvágásnál Dr. Kovács József, Máté Miklós és Kis-Juhász Vilmos lelkipásztorok voltak jelen.

A bevonulás után vidáman és boldogan énekeltük: „Szent, szent, szent nagy a mi Istenünk.” Az imaáhitaton Máté Miklós nyugalmazott lelkipásztor a 122 Zsoltár; Péter István lp. az 1Pt2,5, Rajna Ottó lp. 2 Kir 4, 8-10 alapján buzdítottak imára.

Ezt követően a szószéken helyet foglalt Dr. Kovács József a Szövetség főtthkára, a nagybányai gyülekezet lelkipásztora, Sütő László nyugalmazott lelkipásztor Ócsáról, Bálint Pál a kolozsvári missziós körzet elnöke, a kolozsvári gyülekezet lelkipásztora, Rajna Ottó a bágyoni körzet lelkipásztora és Kis-Juhász Vilmos a lónai gyülekezet ügyvezető lelkipásztora.

A zsúfolásig telt teremben, az erkélyen és az udvaron a vetítővászon előtt több mint 400-an voltak jelen, ezek közül sokan valamilyen formában segítettek az építkezést, amelyért ezúton is köszönetet mondunk.

Megtisztelt jelenlétével és köszöntő beszédet mondott: Szászfenes község

Polgármestere, a magyarlónai református lelkész, a magyarlónai ortodox lelkész, a pünkösdisták imaház képviselője és az általános iskola igazgatója.

Délelőtt a köszöntések között helyet kapott Sütő László lp, Bálint Pál lp., Rajna Ottó lp., a New York-i gyülekezet köszöntését pedig Jakab Márton adta át.

A magyarlónai baptista gyülekezet és imaházépítés rövid krónikájából kitűnt, hogy az új imaház építése 2003 júniusától 2009 júliusáig tartott, Máté Miklós testvér és Rajna Ottó testvér lelkipásztorsága idején. A munkát a helybeli testvérek végezték a gyülekezet mesterembereinek vezetésével. Isten áldja meg testvéreinket önzetlen áldozatukért.

Néhány szóban így tudnánk összegezni azt, amivel indultunk: egy kicsiny mustármagnyi hit, kevés de szívből odaszánt pénz és az élő, gondviselő Atyánk ígérete, aki megmozgatott sok-sok emberszívet: vezetőket, mérnököket, munkásokét, testvéreket és nőtestvéreket, nyugdíasokét, özvegyeket, fiúkat és lányokat. Az egységre, összefogásra Isten áldását adta. Az Úr átsietett bennünket a munka nehézségein és megsokasította kegyelmét felettünk.

Most amikor ebben a felépült hajlékban vagyunk, hálás szívvel emlékezünk és köszönetet mondunk mindenkinek, aki: látványos vagy háttéri munkával: szakmunkásként, segédmunkásként, ügyintézésben és beszerzésben, munkavezetésben, konyhai szolgálatban, nyilvános vagy névtelen adakozással (önkormányzat, külföldi testvéreink, az erdélyi magyar baptista gyülekezetek, és gyülekezetünk tagjai és barátai), és mindenkinek, aki imádsággal, könyörgéssel, bátorítással hozzájárult az imaház felépítéséhez.

Isten ígéretében bízunk, aki azt ígérte, hogy: „Nagyobb lesz a második templom dicsősége az elsőnél, mondja a Seregek Ura, és ezen a helyen békességet adok!” (Hagg 2,9).

Mindenért egyedül Istené a dicsőség, akinek neve dicsőíttessék e házban, bennünk és általunk.

KIS-JUHÁSZ VILMOS

AZ ERDÉLYI MAGYAR BAPTISTA IFJÚSÁGI SZÖVETSÉG BESZÁMOLÓJA

„Ugyanúgy, ti ifjabbak: engedelmeskedjete az idősebbeknek, egymás iránt pedig valamennyien legyetek alázatosak, mert az Isten a gőgösöknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad” (1Pt 5:5).

Mély alázattal írok a Szeretetlap kedves olvasóinak azokról az eseményekről, amelyekkel Isten megáldott minket ez év második felében. Isten irántunk való kegyelméről és szeretetéről tesznek bizonyosságot ezek a különleges alkalmak, amelyekért nagyon hálásak vagyunk. Szeretnénk megköszönni a testvérek imatámogatását és kérjük, hogy a jövő évben is tartsanak ki az értünk való közbenjárásukban. **DEÁK ZSOLT, EMaBISz titkár**

Szeptember 11-13 között Szilágyperecsenben került megrendezésre a Szilágysági Regionális Ifjúsági Konferencia. Több mint 500 fiatal hallhatta Isten üzenetét: „Nem e világból valók vagytok” (Jn 15:19), amelyet tolmácsoltak: Mike Sámuel, Veress Efraim, Kis-Juhász Vilmos és Borzási István lelkipásztorok. Az előadásokon kívül volt fórumbeszélgetés és szabadidős tevékenység (rövid kirándulás és sportolás). Felemelő érzés volt 500 fiatallal, teljes szívből együtt énekelni. Isten csodálatosan munkálkodott a szombat esti evangélizáláson, amikor többen is döntöttek az Úr mellett. Az alkalom után jó volt látni csendesebb helyeken fiatalokat imádkozni, a lelkigondozás éjjel után ért véget. Vasárnap délelőtt a frissen megtértek közül (köztük volt egy 8 év körüli fiúcska is) többen bizonyosságot tettek, ami csak tovább fokozta örömről az Úrban.

Vihartépte győztesek!

Jézus felhívása így hangzik felénk: „De bízzatok: én legyőztem a világot” (Jn 16:33) A viharokon túl, győzelem vár azokra, akik Krisztusba vetették hitüket és mindvégig hűségesek maradnak Megváltójukhoz. Október 9-11 között, Magyarlónán, a Kolozsvári Regionális Ifjúsági Konferencián megvizsgálhattuk magunkat, hogy életünk valóban Krisztus kezében van-e? Hogy amikor bekövetkeznek életünk legnagyobb viharai, lesz-e kiben megkapaszkodjunk? Isten ígéből szolgáltak: Kis-Juhász Vilmos, Borzási István, Borzási Pál, Székely Béla lelkipásztorok és Deák Zsolt teológiai hallgató. A szabadidős programot mindnyájan (több mint 100-an) a szabadban tölthettük annyira jól, hogy az eső is nehezen tudott hazaküldeni bennünket. Jó volt vasárnap délelőtt és délután is együtt lenni, a közös ebéd után a délutáni istentisztelet 3-tól következett. Hálásak vagyunk Istennek, hogy Kolozsvár körül ebben az évben két konferenciát is szervezhettünk!

A világ bölcsé, vagy Krisztus bolondja?

Ez volt az első Bihari Regionális Ifjúsági Konferencia, ami a Nagyvárad Rogériuszi imaházban került megrendezésre október 23-25. között. Az új épület kapacitását maximálisan kihasználta az 500-at is meghaladó ifjú hadsereg. A résztvevők közül vagy 50-en Magyarországról jöttek és hallgathatták velünk együtt: Kovács József lp., Steiner József lp. (Debrecen), Mario Brühlmann (tanácsadó), Simon József lp. és Szabó László lp., illetve ifjúsági szövetség elnökének az előadásait. Isten segített megértenünk ez igeverek által is „... ami nekem nyereség volt, kárnak ítélem a Krisztusért” (Fil 3:7), hogy kinek érdemes megfelelni és élni. A szabadidős tevékenységek közül lehetett választani a városnézést, filmnézést, kézimunkázást vagy a sportolást. Szombat este még szolgált a Betlehemi ifjúság dráma csoportja és a Ráhangolva együttes.

Hálásak vagyunk Istennek a megmentett lelkekért, a számtalan áldásokért és az Ő oltalmáért a 2009-es éven át!

Meglátogathatják az ifjúsági szövetség honlapját is: www.emabisz.ro

AKIK HAZAMENTEK

Biharon október 8-án kísértük utolsó útjára **Bödő Jolán** testvérnőt, akinek 79 évet adott a mi Teremtő Urunk. Testvérnőnk idős napjait szerető családja gondviselésében töltötte, testét több betegség is gyötörte. A kápolnánál a Róm 14:7-12 alapján Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor szölte a vigasztalás ígét. A temetésen szolgált a gyülekezetünk énekkara. Az Úr vigasztalását kívánjuk a fájó szívű testvérenek, a rokonságnak és a gyülekezetnek. **A.I.Zs.**

Szeptember 29.-én, Feketegyarmaton, földi életének utolsó útjára kísértük **Fodor Rozália** testvérnőnk, akinek Mennyei Atyánk 86 évet adott. Testvérnőnk a gyarmati gyülekezet hűséges, szolgáló tagja volt, amíg ebben betegsége nem akadályozta. Mindig honvágygal gondolt a gyülekezetre és így készült a mennyei közösségre is. A gyászistentiszteleten Isten vigasztaló ígét János Levente lelkipásztor az Ézs 51:10-11a. alapján és Nagy József a feketegyarmati református lelkész hirdette. Kívánjuk a mennyei Atya vigasztalását a gyászoló családnak! **J. L.**

Szilágynagyaluban augusztus 27-én kísértük utolsó útjára **Benedek Sándor** testvérünket, aki 89 éves korban tért a mennyei hazába. Testvérünk élete sok megpróbáltatásokon ment át, hiszen hét évet volt orosz fogságban és 35 évet töltött betegségben. Mégis mindig hálás szívvel emlékezett az Úr gondviselésére, és hűségesen kitartott Megváltója és a gyülekezett mellett. Temetésén Péter István és Szekrényes Pál lelkipásztorok szölték Isten vigasztaló ígét a 2Kor 4,16-5,1 versei alapján. A gyászistentiszteleten a helybeli ének- és fűvőskar szolgált. Urunk vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak. **Nagy György**

Július 16-án kísértük utolsó földi útjára **Szűcs Lukács Ágnes** testvérnőnk Nagyaluban, akinek mennyei Atyánk 90 évet ajándékozott. Az utóbbi években beteges volt, de alázattal és türelemmel viselte a betegséget, és ebben az időszakban is Istenhez mindvégig hűséges maradt. Nagy öröme volt, ha valaki benyitott hozzá, mindig örült a látogatóknak és boldogan énekelte velük kedvenc énekeit. Szerény, istenfélő életével példát mutatott az egész családjának. A gyász-

istentiszteleten Péter István lelkipásztor hirdette a vigasztalás ígét a Lk 16,19-31 versei alapján. Vigasztalásul szolgált a nagyalui gyülekezet ének- és fűvősenekarának szolgálata. A Jóisten vigasztalja a gyászoló családot. **N.Gy.**

Nagyváradon, október 19-én **Szabó József** testvér ravatala mellett álltunk, akinek kegyelmes Istenünk 68 évet adott. Megváltó Urunk ajkáról elhangzott ígét, a Mt 11:18-at Giorgiov Adrián lelkipásztor hirdette – magyar és román nyelven. A sírnál Megyesi József ny. lp. a Kol 2:13,12 alapján a feltámadás reménységéről tett bizonyosságot. A Szentlélek vigasztalásáért Gergely András és Molnár Miklós testvérek imádkoztak. **M.J.**

Október 19-én Szilágykerden kísértük utolsó földi útjára **Gáll Juliánna** testvérnőt, aki 85 évet kapott Teremtő Urától ezen a földön. Hosszú életét sok megpróbáltatás kísérte, amikben példás eljárása volt gyermekei és unokái előtt. A temetésen Bándi Sándor lp. testvér a Mt 8:5-13 verseket olvasta fel, majd a sírnál a Jel 21:4-5 alapján vigasztalta a gyászolókat. Az énekkar és zenekar alkalmi énekekkel szolgált. **Papp J.**

Isten iránti hálával emlékezünk drága édesanyánkra, **özv. Gál Sámuelné**, szül. Sólyom Etelkára, aki immár több mint egy éve nincs közöttünk. Édesanyánk 1920. feb.6-án született Tótiban, egy hét gyermekes hívő család negyedik gyermekeként. 1938-ban házasság révén került Érszőlőre, ahol a baptista gyülekezet hűséges tagjaként 70 éven át szolgált az Urat. Míg tehetett az énekkarban is énekelte, de vendégszeretete, készséges beteglátogatása, adakozókészsége is példaértékű marad számunkra. 58 évi házasság után veszítette el férjét, egy év múlva pedig 55 éves fiát. A veszteség nagyon megviselte, de hitt a viszontlátásban. Utolsó éveit Biharpuszpökiben töltötte, ahol fia és menyje hűséges gondviselését élvezte. Múlt év október 27-én, 88 éves korában, betelve az élettel, Istennel és emberekkel kibékülve, csendesén átköltözött az örök hazába. A gyászistentiszteleten, okt. 29-én, Bándi Sándor és Veress Efraim lelkipásztor testvérek szölgáltak igei üzenettel, énekekkel a helybeli és a margittai énekesek. Hátramaradt fia, lánya és azok családjai őrzik áldott emlékét.

HIRDETÉS – FIATALOKNAK: SZILVESZTEREZÉS A HARGITAI TÁBORBAN

2009 december 30 - január 2

Szilveszter a Hargitán!

EGY LÉPÉSEL KÖZELEBB!

www.emabisz.ro

A találkozó témája: Egy lépéssel közelebb!

„A nép tehát továbbra állt, Mózes viszont közelebb ment a sötét felhőhöz, ahol az Isten volt” (2Móz 20:21)

Előadások: Közelebb a célhoz - az élet mulandósága.

Közelebb hozzád – párválasztás

Közelebb a nagybetűs élethez – pályaválasztás

Közelebb Istenhez – egy áldott év titka

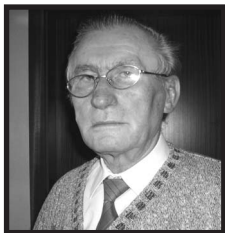
A táborozás december 30-án délután kezdődik, és január 2-án délnél ér véget. A táborozási díj 150 lej (nem szükséges előleget befizetni) és jelentkezni lehet **Deák Zsolt**nál: zsolt_deak@yahoo.com, vagy 0735 500 028 telefonszámon. További információk a www.emabisz.ro ifjúsági honlapon.

A HIT HANGJAI – Megjelent újra az egyszólamú változat, kapható a szövetségi irodában, ára 30 lej.

Ismét kapható a Hozsánna Ifjúsági Kórus második karácsonyi lemeze, a **KARÁCSONYI FÉNYUGARAK**: egyedi hangvételű bizonyágtétel az Igazi Világosságról. Beszerezhető a szövetségi irodában, vagy megrendelhető **Borzási Dávid**nál (david.borzasi@gmail.com) – **MIKE JÓZSEF**

Elnémult egy helikon

Egy jól összehangolt zenekarban minden hangszernek meg van a sajátos szerepe. **Mátis Géza** barátom serdülő korától a helikont fújta, és közismert zenésszé vált felekezetünkön túl is. Karsú, és magas termetű is lévén, könnyedséggel hordta a nagy helikont: ismerte az állami ünnepek indulóit, és a temetési gyászenék sokaságát.

A nagybányai gyülekezet tagja, zenész és énekkari tag, férj, két lány édesapja és négy unoka nagyapja augusztus 17-én hunyt el, miután tíz éven át méltósággal viselte jobboldali bénultságának minden kellemetlen következményeit. A hosszú út, amely akkor véget ért Szilágyballáról indult ki, ahol „1937 május 10-én egy szép tavaszi hajnalon született erre a bús világra egy síró fiúgyermek a református templom ajtajától néhány méterre”, írja egyik verses kötetének bevezetőjében. „Néhány évet Érszakácsiban éltem, de szívemben mindig szilágyballai maradtam. Házasságom révén erős szál köt össze Szilágysámmal, ahol életem párja, Almási Ilonka született”.

Augusztus 19-én a temetői kápolna előtti tér zsúfolásig megtelt tisztelőivel és a Szilágyságból jöttekkel. Az alkalmi gyászszerbartást Nagy István, a szalárdi gyülekezet lelkipásztora vezette le a Jób 19:26-26 versei alapján, aki gyakran látogatta s vigasztalta életében, serkentette, hogyha nem zenélhet, írjon nagyobb lendülettel verseket! Ezt tette, miután megtanulta, csak bal kézzel kezelni személyi számítógépét. Elektromos hajtású tolokocsijával a várost járva, beszélgetve, sorstársait Isten vigasztaló beszédével bátorítva, biztatva sok új barátot, ismerőst szerzett.

Ezen erőfeszítéseit, sikereit méltatta a koporsó mellett Varga Károly, a Koltó-Katalin falvak református prédikátora, aki külön kiemelte, hogy szilágycsehi születésű lévén, földijének tekinti az elhunytat, akihez baráti kapcsolatok fűzték évtizedeken át. Verseskötetei megtalálhatók sok koltói

család könyvespolcain is. Egy családi hagyomány folytatása a verselés, hiszen testvérébátyja, Mátis Béla több mint 1000 verset írt, melyből 350 nyomtatásban is megjelent az „Egyszerű dalok” című kötetben. A többi elkallódott az 1989 előtti zaklatásokban” – hangsúlyozta Varga Károly lp.

A gyászszerbartáson a nagybányai gyülekezet énekkara és a sámsóni és nagybányai zenészekből összeállt fúvószenekar szolgált, valamint a volt Főnix-nagyvállalat fúvószenekara, melynek az elhunyt lebénelásáig tagja volt. Ének, zene, verselés – ezek jellemezték Mátis Géza életét, miután a napi munkájával végzett a bánya mélyén, vagy a kohó-gázokkal telített színesfémgyártó üzemben. Kiváló megfigyelő-képességgel és érzékenységgel vette észre és fájlalta az emberek közti feszültség káros voltát. Beszélgetéseiben sokszor hivatkozott arra a bibliai kifejezésre, hogy az erőszakosoké a mennyeknek országa. Valóban, ő, félig bénán, csak bal kézzel kezelve kedvenc számítógépét, keményen, mondhatni önmagát sanyargatva küzdött le naponta, fizikai sérültségéből eredő hátrányos helyzetét. Szellemiségének sikerült felül kerekednie mulandó testén.

Már öt éve súlyos beteg, amikor a kolozsvári Risoprint kiadónál két kötetbe foglalva jelennek meg versei „Isten kezében”, valamint „Lépésről lépésre” címmel. Bénultságának kilencedik évében pedig a „Legyen meg a te akaratod” című kötet lát napvilágot. Így, három kötetnyi verseivel tovább él a költészetét szeretők szívében és emlékezetében.

A temetési szerbartás végén az addig külön-külön zenélők egy közös nagy zenekarrá egyesültek és kotta nélkül, de könnyes szemekkel fújják az elhunyt által is kedvelt gyászdulót: „Közelb hozzád, Uram, mind közelebb...” Sok-sok alkalommal együtt volt velük Géza is, amint utolsó útjára kísérték a város utcáin az elhunyt bányászokat, kohászokat, vegyészeket, akik nemcsak kollégák, de barátok is voltak a nehéz, közös sorsban. Talán eljön az idő és akad majd egy tollforgató, aki megírja, hogy ki is volt az a nyurga, magas termetű, mindig optimistán mosolygó, sokféle talentummal megáldott férfiú – Mátis Géza.

KASZTA ISTVÁN, Nagybánya

Archív fotó: Ifjúsági találkozó Zilahon, 1958. január 26-án.

Az első sorban (balról-jobbra): Kiss Ilona (Ica), Fazekas Berta (később Kiss Lászlóné), Huszti Ibolya (ma Kasztáné), Lukács Ilonka (Borzásról), Torma Gizi. Második sor: Bódis Károly (Kraszna), Király Barna (Balla), Huszti Ferenc (Öcsi, Zilahról), Torma János (Nagyfalu), Kiss (talán) Karcsi.

(A fotót a szerkesztőség özv. Kiss Lászlónétól kapta.)

A záróoldali interjúhoz: „Egy gyermek életére nagy hatással van a forrás, a legelső példa, ilyen volt az édesanyám élete. Az is fontos, hogy egy fiatal lány barátnőket is keressen, és kapcsolatot teremtsen jó hívő lányokkal, mert abban a korban a barátnő is nagyon kell. Torma Gizi volt egy komoly barátnőm Nagyfaluban, aztán Zilahon a Huszti családból Ibolya. Ott a család is fölkarolt.” – mondotta özv. Kiss Lászlóné az interjúban. (16. old.)

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Gergely István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA

Tel.: (4)0259-418 221, E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretetlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

„Együtt harcolhattunk, örömben-bánatban, nélkülözésben”

Özvegy Kiss Lászlónéval beszélgetünk. A három évforduló is késztetett az emlékezésre: októberben volt öt éve, hogy férje elhunyt, a nyáron ötven éves szemináriumi találkozót szerveztek férje valamikori diáktársai, és október 22-én volt házasságkötésüknek az 50. évfordulója.*

– **A férje levélben kérte meg a kezét. Az írás egy mondata mintegy előre vetítette a jövőt. Beszélhetünk erről?**

– *Özv. Kiss Lászlóné:* Az érdekes volt... Akkor nem engedték meg a fiú-lány kapcsolatot a gyülekezetben, és a férjem még jobban be akarta tartani ezt a szabályt. Ő korábban nem érezte, hogy szeretne kapcsolatba kerülni velem, vagy hogy beszélgessünk el az életünkről, a jövőnkéről. Hanem írt egy levelet, és abban kifejezte, hogy ő szeretne feleségül kérni, de nem tud nekem anyagi jólétet-jövőt ígérni: „esetleg nélkülözés is lesz, esetleg börtön is lesz a hitünk miatt”. Ha én ezt komolyan gondolom, először még ne válaszoljak, hanem imádkozzunk. Majd a következő levele után válaszoljak, hogy vállalom-e, hogy így neki társa leszek. És munkatársnak is kér, nemcsak feleségnek, ő így képzei el a jövőt.

– **Mit jelentett ez, az akkor 18 éves Fazekas Bertának?** (fotónkon)

– Nagyon meggondolkoztattott. Azon a nyáron egy tanfolyamra küldtek el a községi könyvtártól Marosvásárhelyre, és oda kaptam a levelet. Ez akkor nagyon megviselt. Félttem a házasságtól. Láttam a nővéreimnek az életét, egyiké sem volt olyan vonzó, hogy én szépeket képzeljek el a házaseletről. Sokat imádkoztam már azelőtt is, hogyha az Úr nekem is rendel társat, akkor segítsen, hogy csak egyvalaki jöjjön az életembe, nehogy hibázzak, hogy nem tudok választani.

– **A fiatalkorára és a gyülekezetre hogyan emlékszik vissza?**

– A szilágyborzási gyülekezetben 10-12 idős testvérnő volt, férfi egy sem. Édesanyám vitt imaházba, mint kislányt. Később is szerettem menni, nem kellett erőltetnie. Amikor nem kaptak szolgálattevőt Bágosról vagy Nagyaluból, akkor az idős nőtestvérek álltak oda az asztalhoz, felolvastak egy áhítatot, az egyik testvérnő tudott ígét is magyarázni, aztán engem szavaltattak, énekeltek – megszerettem az idősök között.

– **Szülei, és testvérei...**

– Hatan voltunk testvérek, én a legkisebbik vagyok. (A többiek nem tértek

meg.) Édesapámat Fazekas Lajosnak hívták. Ő nem járt az imaházba, de szeretete a Bibliát olvasni és nem tiltott bennünket. Míg kicsik voltunk segített minket öltöztetni: „Siessetek, mert elkéstek!” – mondogatta, meg: „Hívjál vendéget!” – mert úgye kellett hívni a missziós testvéreket.

Az édesanyám Fazekas Juliánna, a lánykori neve is ez volt. Az élete nagy hatással volt rám, ahogy imádkozott, ahogy tartotta a tiszteletet (a házi áhítatot). Édesapám néha meghallgatta, máskor kiment munkálkodni, de édesanyám nem hagyta ki: reggel-este mindig imádkoztunk, vette a Bibliát és az énekeskönyvet, odaállt az asztalhoz (mintha most is látnám). Nagyon szerette az Úr Jézust, és egy igazi hívő életet élt.

– **Milyenek voltak az ‘50-körűli évek?**

– Nehezek, anyagi nélkülözés volt, követelték a sok beszolgáltatást. Emlékszem, hogy édesanyám sokat sírt, mert nem

maradt a cséplés után búza. Földművesek voltak, és cséplés után mind be kellett adni. Hát azt nem sorolom most el, hogy szerzett egy kis pénzt, hogy tudjunk tanulni, az egyik bátyám, meg én is.

– **Hol végezte az iskoláit?**

– Borzáson négy elemi. 5-től 7-ig Bágosra jártunk át, két és fél km-t gyalogoltunk,

csapatostul mentünk, úgyhogy nem tűnt az messzinek. Aztán hárman, vagy négyen mentünk felvételizni Zilahra, az Ady Endre liceumba. Bentlakó voltam, az élelmet kellett fizetni havonta.

– **Felmerült, hogy továbbtanuljon?**

– Igen, akartam volna Temesvárra menni egy ilyen posta-telegráf egyetemre, de nem volt elég bátorságom elindulni, édesanyám sem tudott támogatni, talán a román nyelvtudásom is akadályozott.

– **Mikor történt a bemeitkezésé?**

– Érettségi után kértem a felvételemet. El is jött Kabai testvér Nagyaluból és ő kérdezett ki. Azon a nyáron Nagyaluban nem tartottak bemeitkést, nekünk pedig Krasznán voltak rokonaink, és oda küldtek. Az volt a legutolsó alkalom, amikor a szabadban lehetett bemeitkezni. A polgári hatóság már akkor sem engedte ki a népet a folyópartra, hanem csak a fehér-

ruhásokat és a kis bizottságot. Mi elmentünk, Kulcsár István által megtörtént a bemeitítés. Az imaház tömve volt, és vártak ránk, hogy érkezünk vissza.

– **Hol sikerült munkát kapni?**

– Nagyaluban próbálkoztam. A néptanácsnál felvettek az anyakönyvezetői irodába. A kedves Veress néni tanítgatott, két hónapig dolgoztam mellette, szerettem csinálni, de aztán csak nem alkalmaztak. Aztán beadtam a kérvényt a tanügyhöz, Szilágyosomlyón kellett vizsgáznom, és kaptam egy helyettesítő tanári állást, Nagyaluban tanítottam matematikát 5-7-ben, és emellett fél normával a községi könyvtárban dolgoztam.

– **Eltúrték, hogy járt imaházba?**

– Egy darabig... A menyegzőnk előtti nyáron már ez az üldözés-féle folyt, a gyűlésben feldolgozták, hogy én milyen ifjú kommunista vagyok, hogy megyek imaházba. Egy másik gyűlésen elküldtek a piros könyvért (a KISZ tagsági) és kizártak az ifjúsági szövetségből: „kigyót melengettünk a keblünkön” – mondták, mert „a hívőség nem illik mostmár a kommunista hitelvekhez”. (14 éves korában, egy félreértés folytán vették fel a komm. ifj. szövetségbe – rip. megj.)

Még egy kevés ideig maradtam a tanügyben. Többet nem is voltam aztán szolgálatban, mert születtek a gyerekek, és így inkább a férjemet segitettem, hogy ő legyen szabadabb...

– **Zárszavak:** 1966 karácsonyától a férjét egyre többször idézték a titkosrendőrségre, majd a köv. év tavaszán börtönre ítélték. Házasságuk 7. évében jártak ekkor, négy gyermekük volt. A fogság letelte után Székelyföldre költöztek, csodával határos módon folytathatták a lelki munkát. Itt született a két kisebb gyerekük. A rendszerváltás az aradi gyülekezet szolgálatában találta őket.

„Az életemet csodálatosan kézbe vette az Úr és irányította” – mondta a beszélgetés végén Berta testvérnő. „Megáldott egy nagyon szép házassággal, családdal. Nem tudok elég hálát adni érte az Úrnak, hogy 45 évig együtt lehettünk, együtt harcolhattunk, örömben-bánatban, nélkülözésben, mert amikor a börtön bekövetkezett, akkor nélkülözés is volt.”

(*Részlet egy hosszabb interjúból.)

Kérdezt: SZILÁGYI LÁSZLÓ

